Opłacono gotówką

Nr. 11. 1936.

Gazeta Urzędowa
POWIATU KATOWICKIEGO

Redakcja i Administracja: Katowice — Wydział Powiatowy, ul. Marsz. Piłsudskiego nr. 45, III. piętro pokój nr. 46 — tel. 319-91 — konto P. K. O. 300.235.

Za redakcję: Franciszek Bąk, st. insp. Wydz. Pow.

Katowice, sobota, dnia 14 marca 1936 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

Okólnik Ministerstwa Skarbu

z dnia 13. lutego 1936 r.

L. D. V. 45832/5/36

w sprawie wymiany znaczków stemplowych.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy), Urzędów Opłat Stemplowych, do tych Urzędów Skarbowych, którym jest poruczony wymiar opłat stemplowych oraz do tych Urzędów Skarbowych, którym jest poruczona sprzedaż znaków stemplowych.

Na skutek dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia 1936 r. w sprawie zmiany niektórych przepisów, dotyczących państwowego podatku przemysłowego i opłat stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 15) stały się zbędne znaczki stemplowe wartości 25 gr oraz zmniejszyło się znacznie zapotrzebowanie znaczków wartości 10 gr, 20, 30 gr i 40 gr. W związku z tem Ministerstwo Skarbu poleca Urzędom Opłat Stemplowych oraz Urzędom Skarbowym, aby załatwiały przychylnie wnioski — bądź dystrybutorów znaków stemplowych bądź innych osób — o wymianę znaczków stemplowych wartości 10 gr. 20 gr, 30 gr i 40 gr na inne rodzaje znaczków stemplowych, wskazane przez stronę, lub na blankiety wekslowe — jeżeli wniosek zostanie przedstawiony najpóźniej do dnia 10 marca 1936 r. Nadto należy załatwiać przychylnie wnioski o wymianę znaczków 25-groszowych na inne rodzaje znaczków stemplowych lub na blankiety wekslowe, jeżeli wniosek pochodzi nie od dystrybutora ale od innej osoby (dystrybutorzy mogą zbyć znaczki 25-groszowe, sprzedając po 2 takie znaczki zamiast jednego 50-groszowego) Wymiany należy dokonywać nietylko na wniosek pisemny, ale też na wniosek ustny. Wniosek pisemny jest wolny od opłaty stemplowej (art. 142 pkt. 8 u. o. s.). Wymiana ma być dokonana bez pobrania należności 10%-owej przewidzianej w § 94 r. w. s. (powołany bowiem przepis dotyczy wymiany znaków stemplowych uszkodzonych lub nieodpowiednio użytych.

Zarządzenia powyższe **nie** dotyczą znaczków uszkodzonych lub nieodpowiednio użytych, co do których nie ulegają zmianie §§ 86—94 r. w. s.

Jeżeli urząd skarbowy na mocy § 25 r. w. s. wyznaczył dystrybutorowi co do poszczególnych kategoryj znaczków stemplowych ilość minimalną, którą ma stale utrzymywać na składzie, to urząd skarbowy ma do końca kwietnia b. r. wydać w tym przedmiocie decyzję ponowną, dostosowana do warunków obecnych. Do czasu wydania tej nowej decyzji nie obowiązuje dystrybutora decyzja poprzednia.

Dyrektor Departamentu:

(—) W. Koczko.

(Przedruk z Dz. U. M. S. nr. 5. z dnia 25. lutego 1936 r.

Wydział Powiatowy
Katowice
L. dz. Sm. II-2/5

Wybranego przez Radę Gminną w Halembie w dniu 17. lutego 1936 r. na stanowisko honorowego naczelnika gminy p. Roberta Noconia zatwierdziłem.

Wymieniony złożył w dniu dzisiejszym zobowiązanie w miejsce przysięgi służbowej.

Katowice, dnia 10. marca 1936 r.

Starosta

(—) Dr. Seidler

WOJEWODA ŚLĄSKI.
Nr. P. O. 58/25.

Katowice, dnia 21 lutego 1936 r.

OBWIESZCZENIE

w sprawie ustalenia przeciętnych zarobków pracowników rolnych na obszarze Województwa Śląskiego, za okresy czasu od 1 stycznia 1934 r. do 31. marca 1936 r.

Urząd Wojewódzki Śląski podaje do publicznej wiadomości, że na podstawie art. 16, ust. 2 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznem (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 396) w brzmieniu ustalonem Rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 24 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 95, poz. 855) § 1 rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 30 października 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 514) §§ 1 i 10 instrukcji Ministra Opieki Społecznej z dnia 30 października 1935 r., Monitor Polski z dnia 6 listopada 1935 r. Nr. 255, poz. 302, ustalił przeciętne zarobki na okres czasu od 1 stycznia 1934 r. do 31 marca 1936 r. w następującej wysokości :

Grupa		Górnośląska część Województwa Śląsk.		Cieszyńska część Województwa Śląsk.	
		Okres 1. 1. 1934 31. 3. 1935	Okres 1. 4. 1935 31. 3. 1936	Okres 1. 1. 1934 31. 3. 1935	Okres 1. 4. 1935 31. 3 1936
		ZŁOTYCH			
I.	Wszyscy pracownicy rolni w wieku do 16 lat włącznie. Członkowie rodzin drobnych producentów rolnych w wieku do 16 lat włącznie.	34	30	25	25
	Wszystkie pracownice rolne w wieku do 16 lat włącznie. Członkowie rodzin drobnych producentów rolnych w wieku do 16 lat włącznie	30	25	25	25
II.	Wszyscy pracownicy rolni w wieku od 16 do 18 lat włącznie. Członkowie rodzin drobnych producentów rolnych w wieku od 16 do 18 lat włącznie.	48	39	30	30
	Wszystkie pracownice rolne w wieku od 16 do 18 lat włącznie. Członkinie rodzin drobnych producentów rolnych w wieku od 16 do 18 lat włącznie.	38	34	30	30
III.	Wszyscy pracownicy rolni w wieku od 18 do 25 lat włącznie z wyjątkiem wskazanych w grupie IV. i V. Członkowie rodzin drobnych producentów rolnych w wieku od 18 do 25 lat włącznie.	78	69	54	52
	Wszystkie pracownice rolne w wieku ponad 18 lat Członkinie rodzin drobnych producentów rolnych w wieku ponad 18 lat.	59	55	43	42
IV	Ordynarjusze w wieku powyżej 21 lat. Wszyscy pracownicy rolni i członkowie rodzin drobnych producentów rolnych — w wieku powyżej 25 lat, z wyłączeniem wyliczonych w grupie V. Wszyscy drobni producenci rolni bez względu na wiek i płeć.	96	87	75	68
V.	Rzemieślnicy w gospodarstwach rolnych oraz dozorcy gospodarzy — wszyscy w wieku powyżej 21 lat.**)	121	108	—	—

**) Zaznacza się, że w myśl § 8 wym. instrukcji z dn. 30 października 1935 w grupie V pracowników zatrudnionych na górnośląskiej części Województwa Śląskiego nie zostały ujęte zarobki straży leśnej, zaś zarobki rzemieślników w gospodarstwach rolnych, dozorców gospodarczych, straży leśnej, zatrudnionych na cieszyńskiej części Województwa Śląskiego, przynależnych do grupy V., wogóle nie zostały ustalone, ponieważ powyższe kategorje pracowników rolnych, nie zostały objęte umowami zbiorowemi.

Wojewoda :
w z.:
(—) Malhomme,
p. o. II. Wicewojewody.

Zarząd Gminy
Nowa Wieś

OBWIESZCZENIE.

Taryfa

w przedmiocie pobierania opłat na targach wielkich na konie, bydło i zwierzęta domowe w Nowej Wsi.

Na podstawie art. 20 ustawy z dnia 14 kwietnia 1924 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 r. (Dz. Ust. Sl. Nr. 17, poz. 30) zmienionej ustawy z dnia 23. 3. 1933 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 9, poz. 30) oraz w myśl przepisów rozporządzenia wykonawczego Wojewody Śląskiego do powołanej ustawy, z dnia 30. 8. 1930 r. (Dz. Ust. Śl Nr. 15, poz. 18), wydaje się w związku z miejscowym regulaminem targów wielkich na konie, bydło i zwierzęta domowe z dnia 20. 9. 1935 r. z mocy uchwały Rady Gminnej z dnia 5 lutego 1936 r. nastepującą taryfę opłat targowych.

§ 1.

Za korzystanie z targowisk pobierane będą każdorazowo opłaty w/g następujących stawek:

1) dla koni, osłów, mułów i źrebiąt powyżej 6 miesięcy	od szt. 1,— zł.
2) dla bydła rogatego i jałowizny powyżej 6 miesięcy	od szt. 1,— zł.
3) od jałowizny i źrebiąt poniżej 6 miesięcy	od szt. 0,50 zł.
4) od świń ponad 70 kg	od szt. 1,— zł.
5) od świń poniżej 70 kg	od szt. 0,50 zł.
6) od cieląt i prosiąt do 3 miesięcy	od szt. 0.30 zł.
7) od owiec i kóz	od szt. 0,20 zł.

§ 2.

Opłaty targowe inkasowane będą na targowisku podczas trwania targu. Na dowód uiszczenia opłaty targowej, wydaje się płatnikowi pokwitowanie, które należy zachować dla kontroli.

§ 3.

Niniejsza taryfa obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Nowa-Wieś, dnia 14. lutego 1936 r.

Zarząd gminy

Naczelnik gminy (—) Fryc. (L. S.) (—) Böhm (—) Nowok Ławnicy

WYKŁADNIA

ustawy o opłatach stemplowych ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skrót: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dnia 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr. 64, poz. 404).

r. w. s. — rozporzadzenie wykonawcze z dnia 10 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 842).

Nr. 443: (art. 66, 67, 69, 90, 120, 139). Z art. 3 oraz z art. 6 (ustęp 8) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia 1936 r. w sprawie zmiany niektórych przepisów, dotyczących państwowego podatku przemysłowego i opłat stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 15) wynikają tezy następujące:[1]

I. Spośród pism i czynności prawnych, które do dnia 14 stycznia 1936 r podlegały opłatom stemplowym na mocy przepisów prawnych, znowelizowanych (zmienionych lub uchylonych) powołanym artykułem 3, podlegają nadal opłatom stemplowym następujące:

1) pismo, stwierdzające zawarcie umowy sprzedaży rzeczy ruchomej w szczególności też sprzedaż wierzytelności lub innego prawa — jeśli ani sprzedawca, ani kupujący nie zawarli danej umowy sprzedaży w zakresie swego przedsiębiorstwa, podlegającego podatkowi przemysłowemu (na rzecz Państwa Polskiego) lub w zakresie przedsiębiorstwa ustawowo zwolnionego od tego podatku (art. 66 pkt. 1 w związku z art. 69 pkt. 4);

2) pismo, stwierdzające zamianę rzeczy ruchomych na rzecz ruchomą, lub na taką nieruchomość, której wartość jest niższa od wartości rzeczy ruchomej, lub na takie prawo do ciał kopalnych, którego wartość jest niższa od wartości rzeczy ruchomej — choćby taka umowa zamiany została zawarta w zakresie przedsiębiorstwa, podlegającego podatkowi przemysłowemu lub ustawowo zwolnionego od tego podatku (art. 66 pkt. 1; art. 70 ustęp drugi);

3) pismo stwierdzające oddanie rzeczy ruchomej na własność celem spłacenia długu, choćby dana rzecz ruchoma należała do takich, jakie zbywca wytwarza w swem przedsiębiorstwie przemysłowem lub jakie sprzedaje w swem przedsiębiorstwie handlowem (art. 66 pkt. 4);

4) pismo, stwierdzające zrzeczenie się prawa do rzeczy ruchomej, wzamian za sumę pieniężną lub za inną rzecz ruchomą — choćby owe rzeczy ruchome należały do takich, jakie jedna lub druga strona wytwarza w swem przedsiębiorstwie przemysłowem, lub jakie sprzedaje w swem przedsiębiorstwie handlowem (art. 66, pkt. 4);

5) pismo, stwierdzające sprzedaż rzeczy ruchomej drogą licytacji (art. 66 pkt. 2) oraz

6) sprzedaż rzeczy ruchomej drogą licytacji dokonanej przez przedsiębiorcę, zawodowo zajmującego się licytacjami, choćby ta sprzedaż nie była stwierdzona pisemnie (art. 71 ustęp drugi);

7) pismo, stwierdzające że w toku postępowania egzekucyjnego rzecz ruchoma, będąca własnością dłużnika, przechodzi na własność wierzyciela, albo zostaje sprzedana z wolnej ręki lub drogą nadlicytacji, albo, że nastąpiła sprzedaż, przewidziana w art. 510, 547 lub 670 kodeksu handlowego (art. 66 pkt. 3); w przypadkach wymienionych pod 5, 6 i 7, należy się opłata stemplowa choćby sprzedana rzecz ruchoma należała do takich, jakie nabywca przetwarza w swem przedsiębiorstwie przemysłowem lub jakie sprzedaje w swem przedsiębiorstwie handlowem;

8) pismo, stwierdzające zawarcie umowy o świadczenie usług, niewymienionej niżej pod 9—12, jeśli ani jedna ani druga strona nie zawarła danej umowy w zakresie swego przedsiębiorstwa, podlegającego podatkowi przemysłowemu lub ustawowo zwolnionego od tego podatku (art. 90, w związku z art. 91 pkt. 3);

9) dokument przewozowy, uprawniający do jazdy statkiem morskim (art. 92);

10) dokument przewozowy dotyczący przewozu rzeczy (art. 93);

11) pismo stwierdzające umowę o przechowanie rzeczy ruchomej przez osobę, trudniącą się zawodowo przechowywaniem rzeczy cudzych (art. 95);

12) pismo stwierdzające przejęcie pieniędzy na oprocentowanie przez przedsiębiorstwo, trudniące się czynnościami bankowemi (art. 118 u. o. s.);

13) pokwitowanie, któremu wierzyciel potwierdza odbiór rzeczy oddanej mu w zastaw (art. 87 ustęp pierwszy oraz art. 82, 83 i 85);

14) pokwitowanie, którem ktoś potwierdza, że pieniądze lub inne rzeczy zamienne otrzymał tytułem pożyczki (art, 114 — 116);

15) pokwitowanie z odbioru zadatku (art. 134, ustęp ostatni);

16) pokwitowanie z odbioru podania (art. 149);

17) pokwitowanie, stwierdzające odbiór pieniędzy lub papierów wartościowych lub innych rzeczy, niewymienione wyżej pod 10—16, a sporządzone w formie aktu notarjalnego, lub sądowego albo uwierzytelnione notarjalnie (art. 139) — o ile nie są wolne od opłaty z przyczyn podanych niżej w dziale III.

W przypadkach, wymienionych wyżej pod 1—8, opłata wynosi w zasadzie 1% (art. 66). Od tej zasady są następujące wyjątki:

a) opłacie w wysokości 0,5% podlega pismo, stwierdzające umowę sprzedaży części ułamkowej (idealnej) rzeczy ruchomej, nabytej przez sprzedawcę drogą dziedziczenia lub darowizny, jeśli kupujący ma udział w tejże rzeczy z tych samych tytułów (art. 67, ustęp pierwszy).

b) opłacie w wysokości 50 gr podlega karta umowy, sporządzona przez maklera przysięgłego, a tycząca się tranzakcji giełdowej, zawartej na giełdzie towarowej (art. 67, ustęp drugi). (Są jednak wolne od opłaty takie karty umowy, tyczące się tranzakcyj zawartych na giełdzie mięsnej — mianowicie na mocy § 113 r. w. s.)

Wysokość opłaty od pism, wymienionych pod 9—16 jest unormowana w artykułach u. o. s. zacytowanych pod 9—16, w nawiasach; stawki są te same jak dotychczas.

Pokwitowania, wymienione pod 17), podlegają w myśl art. 139 zasadniczej opłacie w wysokości 5 zł. Atoli pokwitowanie z odbioru sumy pieniężnej, przewyższającej 100 zł, a nie przewyższającej 1.000 zł, podlega opłacie w wysokości 2 zł; takiej samej opłacie podlega pokwitowanie, określone pod 17), stwierdzające odbiór papierów wartościowych lub innych rzeczy, nie będących pieniędzmi, a wymieniające wartość tych papierów wartościowych lub innych rzeczy w kwocie, przewyższającej 100 zł lecz nie przewyższającej 1.000 zł.

II. Spośród pism, które do dnia 14 stycznia 1936 r. podlegały opłatom stemplowym na mocy przepisów prawnych, znowelizowanych artykułem 3 dekretu z dnia 14 stycznia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 15), obecnie nie podlegają opłatom stemplowym następujące:

1) pismo, stwierdzające zawarcie umowy sprzedaży rzeczy ruchomej, jeśli bądź sprzedawca, bądź kupujący zawarł daną umowę sprzedaży w zakresie swego przedsiębiorstwa, podlegającego podatkowi przemysłowemu lub w zakresie przedsiębiorstwa, ustawowo zwolnionego podatku (art. 91 pkt. 3);

2) pismo, stwierdzające zawarcie umowy o świadczenie usług, niewymienionej wyżej w dziale 1 pod 9—12, jeśli bądź jedna bądź druga strona zawarła daną umowę w zakresie swego przedsiębiorstwa, podlegającego podatkowi przemysłowemu lub ustawowo zwolnionego od tego podatku (art. 91 pkt. 3);

(Dokończenie nastąpi).

(Przedruk z Dz. U. M. S. Nr. 6, z dnia 4 marca 1936 r.)

Wydział Powiatowy
Katowice
L. O. X. 3 e/5/36.

Grześkowi Jakóbowi, oglądaczowi mięsa w Bytkowie przyznano za stwierdzenie włośni nagrodę w wysokości 30,— zł.

Przewodniczący
(—) **Dr. Seidler**

Prenumerata: roczna **12 zł,** półroczna **6 zł,** kwartalna **3 zł,** miesięczna **1 zł.** Cena nr. pojedyńczego **30 gr.**
Gazeta wychodzi tygodniowo. — Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów „Gazety Urzędowej pow. katowickiego" należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych lub Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru; późniejsze reklamacje będą uwzględnione tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru.
„Gazetę Urzędową pow. katowickiego" można zamawiać i płacić we wszystkich urzędach pocztowych.
Ogłoszenia: Ogłoszenia drukuje się po uiszczeniu całkowitej należności przy zamówieniu.

Tłoczono w Drukarni Siemianowickiej (wł. P. Pronobis) w Siemianowicach Śl. ul. Staszyca 17 — tel. 231-08.